

2. KÜRESEL GELİŞMELER VE EĞİLİMLER

2.1. KÜRESEL EĞİLİMLER VE TÜRKİYE ETKİLEŞİMİ

17. Giderek derinleşen ve çok boyutlu hale gelen küreselleşme süreci, ülkelere büyüme ve gelişme yönünde önemli fırsatlar sunduğu gibi, bazı tehdit ve riskleri de beraberinde getirmektedir. Tehdit ve riskleri dikkate alıp önlemler geliştirebilen, mevcut potansiyellerini harekete geçirerek büyüme ve kalkınma imkânlarını azami ölçüde değerlendirebilen ve bunu ekonomisi ve bireyleri için bir fırsata dönüştürebilen ülkeler, kalkınma sürecini başarıyla sürdürüp gelecekte dünyanın önde gelen ülkeleri arasında yer alacaktır. Küresel düzeyde ortaya çıkan eğilimler, geleceğin şekillenmesinde orta ve uzun dönemde her ülkede olduğu gibi Türkiye ekonomisinde de etkiler oluşturmaktadır. Bu bölümde, önümüzdeki dönemde belirleyici olması beklenen başlıca küresel eğilimler, Türkiye'nin dünya ile etkileşimi penceresinden ele alınmaktadır.

Küresel Değer Zincirleri: Değişen Üretim Yapısı ve Hizmet Sunum Biçimleri

18. Küresel rekabet giderek artarken, rekabet anlayışı da değişmektedir. Daha önce

tek bir işletme çatısı altında gerçekleştirilen üretim süreçleri artık birden fazla yerde yürütülebilmekte, üretimde uzmanlık alanları oluşmaktadır. Böylece değer zincirinin farklı aşamalarının farklı bölge ve ülkelerde konumlandırılması mümkün olabilmektedir. Üretimin bu şekilde yeniden örgütlenmesi sebebiyle uluslararası ticaretin gittikçe artan bir bölümü nihai ürünler yerine ara ürünlerden ve endüstri içi ticaretten oluşmaktadır. Maliyetleri azalan ve kalitesi artan ulaştırma, lojistik hizmetleri ile bilgi ve iletişim teknolojileri, üretim ve ticaretin yeniden organizasyonunu kolaylaştırmaktadır.

19. Bireylerin bilgiye ve çeşitli ürünlere doğrudan erişim imkânlarının artması ve internet kullanımının yaygınlaşmasıyla elektronik, otomotiv, ilaç, tıbbi cihaz, tekstil gibi alanlardaki tüketici tercihlerinde kişiye veya talebe özel ürünlere yönelim artmaktadır. Ürün tasarımı, üreticinin karar alanı olmaktan çıkmış, tüketici tercihleriyle belirlenmeye başlamıştır. Önceki dönemde çok sayıda perakendecinin karşısında az sayıda, büyük ve güçlü üreticiler yer alırken, yeni dönemde çok sayıda üreticinin karşı-

sında büyük ve organize perakendecilerin yer alması beklenmektedir. Ayrıca, sanayi ve hizmet sektörleri daha fazla bütünleşmekte ve iç içe geçmektedir. Bilgi-iletişim altyapı ve hizmetlerinin gelişmesiyle, sanal ortam giderek daha fazla üretim, tüketim ve ticaret alanı haline gelmektedir. Bir diğer gelişme ise, geleneksel olarak dış ticarete konu olmayan hizmetler sektöründe özellikle eğitim ve sağlık alanında hizmet ihracatının hacim ve öneminin artmakta olmasıdır.

20. Gelişmiş ülkeler değer zincirlerinin yüksek katma değer yaratan aşamalarına hâkim olup, zincirin diğer aşamalarını ve üretim ağını da yönetmektedir. Daha düşük katma değerli aşamalar, çoğunlukla gelişmekte olan ülkeler tarafından gerçekleştirilmektedir. Türkiye henüz yüksek katma değer yaratan halkalar içerisinde potansiyeli ile orantılı bir biçimde yer almamaktadır. Bununla birlikte ülkemiz, sanayileşme birikimi, firmalarının artan organizasyon ve yönetsel becerileri ve görece dışa açık yapıları ile bölgesinde değer zincirlerini örgütleme, geliştirme ve değişen üretim ve talep şartlarını fırsata dönüştürme kapasitesine sahiptir. Bu süreçte Türkiye'nin transit bir ülke konumunda olması, karayolu taşımacılığı sektörünün filo büyüklüğü bakımından Avrupa Birliği (AB) ve çevre ülkeleri içerisinde lider bir konumda bulunması, istikrarsızlığın sürdüğü yakın coğrafyasında "güvenli bir liman" olması gibi faktörler değer zincirlerini örgütlemeye bir avantaj oluşturmaktadır. Ayrıca, hinterlandındaki ülkelere nazaran Türkiye'nin sahip olduğu sağlık ve yükseköğretim altyapısı, hizmet ihracatı açısından önemli bir potansiyel sunmaktadır.

Batıdan Doğuya Kayan Büyüme ve Üretim Eksenini

21. Küresel ekonomide üretim eksenini ve ağırlık merkezi, gelişmiş Batı ülkelerinden gelişmekte olan Asya ülkelerine doğru kaymaktadır. Bu eğilim 2008 krizinden sonra belirginlik kazanmıştır. Çin ve Hindistan başta olmak üzere yükselen ekonomilerin hızlı büyüme performansı, bu ülkelerin küresel ekonomideki payını artırırken, Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve Japonya başta olmak üzere gelişmiş ülkelerin payı genel olarak azalma eğilimindedir. Bu eğilimde gelişmekte olan ülkelerin nüfus ve doğal kaynak avantajlarını teknolojik üretime ve rekabet avantajına dönüştürme yönündeki politikaları ile yüksek oranlı yatırımları belirleyici unsurlar olarak öne çıkmaktadır. Hızlı büyüyen ekonomilerin başlangıçta düşük maliyetli işgücüne dayalı ucuz ve düşük teknoloji mal ihracı, zamanla taklitçi veya yenilikçi yüksek teknoloji ürünlerine doğru yayılmaktadır. Söz konusu yapısal dönüşümle, hızla gelişen bu ülkeler, giderek daha yüksek teknoloji sektörlerinde rekabet avantajı elde etmeye başlamıştır.

22. Küresel ekonominin giderek daha fazla bütünleşmesiyle, ekonomik ve mali kriz riskleri daha sık gündeme gelmekte, krizler yayılma etkisiyle küresel boyut kazanmakta ve derinleşmektedir. Ayrıca, gelişmiş ülkelerdeki büyümenin yavaşlamasına ilave olarak gelişmekte olan ülkelerin mevcut yüksek büyüme hızlarının kısmen yavaşlaması ve tasarruf oranlarının azalmasının, uzun dönemde küresel ekonominin ortalama büyüme hızını düşürmesi beklenmektedir.

23. Gelişmiş ülkelerdeki yüksek borç oranları, bankacılık ve finansman yapısındaki sorunlar, makroekonomik istikrar ve sürdürülebilir büyüme performansı açısından

tehdit oluşturmaktadır. Bu çerçevede, kamu maliyesi alanında sürdürülen disiplin, ülkemizin hem küresel düzeyde yaşanan olumsuz gelişmelerden asgari düzeyde etkilenmesi hem de istikrarlı ve yüksek büyüme kaydetmesi için önemli bir avantaj teşkil etmektedir.

24. Ülkemizin kalkınma sürecinin başarıyla devam etmesi için büyümenin yüksek oranda, istikrarlı ve sürdürülebilir bir yapıda sağlanması, tasarruf oranlarının artırılarak yatırımların ve büyümenin finansmanında dış kaynaklara olan bağımlılığın azaltılması büyük önem taşımaktadır. Gelişmekte olan ülkelere kıyasla düşük tasarruf oranlarına sahip ülkemizin yurtiçi tasarruf oranlarını artırması, kendi potansiyelini daha fazla harekete geçirmesine imkân tanıyacaktır.

Finansal Piyasalar ve Sermaye Akımları

25. Sermayenin serbest dolaşımı ve teknolojik gelişmeler, finansal piyasalarda hareketliliği ve ülkelerin birbirleriyle olan etkileşimini giderek artırmıştır. Sermaye akımları yükselen ve gelişmekte olan ülkelerde büyümeyi ve kalkınmayı desteklemekle birlikte, finans piyasaları zayıf, ekonomileri kırılgan ve risk unsuru taşıyan ülkeler, ani sermaye akımlarından olumsuz yönde etkilenmektedir. Ani sermaye hareketleri bu ülkelerin döviz kurları ve cari dengeleri üzerinde risk oluşturmakta ve ekonomide istikrarsızlığa yol açabilmektedir.

26. Kriz sonrasında finans piyasalarıyla bağlantılı olarak ortaya çıkan sorunlar, finans alanında uluslararası düzeyde yeni düzenlemeler yapılması, daha sıkı ve kurallara bağlanmış bir denetim yapısı oluşturulması ihtiyacını gündeme getirmiştir. Önümüzdeki dönemde bu ihtiyacın daha da belirgin bir hale gelmesi beklenmektedir. Bu çerçevede, Basel III kriterleri ile ilgili uygulamalar gündeme gelmektedir. Diğer taraftan,

devlet fonlarının önemi giderek artmaya devam etmektedir.

27. Ülkemiz son on yılda mali piyasaların düzenlenmesi, denetimi, gözetimi ve yasal altyapısının oluşturulması açısından önemli mesafe kat ederek diğer ülkelere kıyasla avantajlı konuma gelmiştir. Görece güçlü bankacılık ve finans yapısına sahip olmakla birlikte, Türkiye’de sermaye akımlarının olumsuz etkilerini en aza indirebilmek için, finansal piyasaların daha da güçlendirilmesi ve derinleşmesinin sağlanması, orta vadede mali disiplinin ve finansal istikrarın korunması, yüksek cari açık riskinin azaltılması ve ülkemizin uluslararası yeni düzenlemelere uyum kapasitesinin artırılması gereklidir. Türk finans sektörünün büyüme potansiyeli, mali piyasaların küresel düzeyde faaliyetlerini yoğunlaştırmasını ve bankalarımız başta olmak üzere mali kurumlarımızın uluslararası rekabete hazırlıklı olmasını gerektirmektedir. Gelişmekte olan piyasalara yatırımcı ilgisinin giderek artmasının ülkemize kazandırabileceği en büyük kaynaklardan birisi Körfez Bölgesindeki sermayenin ülkemize çekilmesi olabilecektir. Bu nedenle, yeni finans ürünlerinin geliştirilmesi; mali piyasalarımızın büyümesi ve ürün çeşitliliğinin artması için önemli bir fırsattır.

Bilimsel ve Teknolojik Gelişmeler

28. Bilginin önemi ve değeri giderek artmakta, yenilikçilik ve farklılık yaratma en önemli rekabet unsurlarından biri haline gelmektedir. Önümüzdeki dönemde, bilim ve teknoloji alanındaki gelişmeler ile bilgiye dayalı üretim, büyümenin temel belirleyici gücü olmaya devam edecektir. Bu nedenle bazı teknolojik yatırımlar ve araştırma-geliştirme (Ar-Ge) faaliyetleri sadece serbest piyasa mekanizmasıyla değil, kamunun yönlendirici, düzenleyici ve destekleyici yak-

laşimlarıyla da geliştirilmektedir. Bununla birlikte, birçok Ar-Ge çalışması ise uluslararası nitelik taşımakta ve çoğunlukla büyük küresel şirketler tarafından yürütülmektedir.

29. Gelişmiş ekonomiler Ar-Ge ve yenilikçiliğin merkezi olarak yüksek katma değerli pek çok sektörde liderliğini korurken, işgücü maliyetlerine duyarlı sektörlerde görece olarak rekabet üstünlüğünü kaybetmektedir. Özellikle Çin, Hindistan ve Brezilya başta olmak üzere gelişmekte olan ülkeler de bilgiye dayalı üretim konusunda atılım içerisinde.

30. Önümüzdeki dönemde teknolojik gelişmelerin belirli alanlarda yoğunlaşarak ekonomik, sosyal ve askeri gelişmeleri şekillendirmesi beklenmektedir. Bu sektörlerin başında bilgi teknolojileri, otomasyon ve ileri üretim teknikleri ve sağlık teknolojileri gelmektedir. Özellikle dijital iletişim, nanoteknoloji, yüzey teknolojileri, malzeme bilimleri, ölçümleme cihazları, biyoteknoloji ve çevre teknolojileri hızlı gelişen alanlar olarak öne çıkmaktadır. Nanoteknoloji ve biyoteknoloji alanlarındaki gelişmeler, yeni imkânlar sunmakla birlikte, çevre ve etik boyutlarıyla da gündemde olacaktır.

31. Dünyada bilim ve teknoloji alanında yaşanan hızlı değişimler, diğer gelişmekte olan ülkeler için olduğu gibi ülkemiz için de hem bir fırsat hem de risk unsurudur. Türkiye, 2000’li yıllarda sağladığı kazanımlara ilave olarak; genç nüfusunu ve artan eğitim ve araştırma imkânlarını kullanarak işgücünün niteliğini ve yenilik kapasitesini artırması, bilgiye dayalı üretime yönelik dönüşümü ve ekonomide verimlilik artışını sağlaması halinde, rekabet gücünü ve büyüme hızını artırabilecektir. Bu dönüşümün sağlanması halinde ülkemiz, “orta gelir tuzağına” yakalanmadan yüksek gelirli ülkeler arasına girebilecektir.

Çok Kutuplu Dünya Düzeni, Değişen Roller, Değişen Kurallar

32. Yirmi birinci yüzyılda tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizin de içinde bulunduğu bölgede ekonomik ve siyasi güç dengesi değişmekte, yeni denge merkezleri oluşmaktadır. Bazı ülke ve bölgeler geleceğin yeni küresel güç merkezleri olarak ortaya çıkarken, mevcut bölgesel güçler de yeniden şekillenmektedir. Küresel sistemin ABD, AB, BRIC ülkeleri ve Doğu Asya gibi eksenler üzerinde çok kutuplu bir yapıya dönüşmesi beklenmektedir. Bu süreçte, yükselen ve gelişmekte olan ülkeler arasında etkileşim ve karşılıklı bağımlılığın, özellikle güney-güney arasındaki ekonomik ve ticari ilişkilerin artacağı, küresel ve bölgesel çok taraflı işbirliklerinin ön plana çıkacağı öngörülmektedir.

33. İkinci Dünya Savaşı sonrası kurulan ve büyük ölçüde Soğuk Savaş dönemi uluslararası sisteminin özelliklerini taşıyan küresel platformlara ilişkin meşruiyet tartışmaları yoğunlaşmıştır. Uluslararası kuruluşların mevcut karar alma süreçleri ve organizasyonel yapılarının yeniden ele alınması ve bu kuruluşların yönetiminde gelişmekte olan ülkelerin ağırlıklarının artması beklenmektedir.

34. 2008 krizi, özellikle uluslararası finans alanında, yeni ve uluslararası boyutu daha güçlü düzenlemeleri gündeme getirmiştir. Önümüzdeki dönemde uluslararası ekonominin yönetişimine dair çok taraflı kural ve düzenlemelerin artması beklenmektedir. Uluslararası düzeyde artan kurallılık, gelişmekte olan ülkeler için özellikle başlangıçta önemli uyum ve idari kapasite sorunları ortaya çıkarabilecektir. Bu çerçevede küresel, bölgesel ve ulusal gelişmelere daha hızlı ve daha öngörülebilir politika ve düzenlemelerle cevap verebilen, yönetişim kapasitesi

ve kurumsallaşma düzeyi yüksek ülkeler önemli bir avantaj sağlayabilecektir.

35. Türkiye, son yıllarda Birleşmiş Milletler (BM), Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı (OECD), G-20 gibi platformlarda ve ikili ilişkilerde daha aktif ve görünür bir politika izlemektedir. Ülkemiz, özellikle gelişmekte olan ülkelerin sorun ve beklentilerini dile getirmede önemli bir rol üstlenmekte, bu tecrübesinden de faydalanarak farklı bölgesel güç merkezleriyle ekonomik ve siyasi ilişkilerini geliştirmekte, bölgesinde önemli bir merkez olarak öne çıkmaktadır. Türkiye son dönemde uluslararası kurallara uyum ile yönetim kapasitesini ve kurumsallaşma düzeyini güçlendirme yönünde önemli ilerlemeler sağlamıştır. Ülkemiz, yapacağı yeni atılımlarla, bölgesel rolünü pekiştirerek uluslararası bir cazibe merkezi olmanın şartlarını oluşturabilecektir.

Uluslararası Ticari ve Ekonomik Bütünleşme

36. Küresel ve bölgesel düzeyde ticari bütünleşmeler artmaktadır. Uluslararası ekonomik ve ticari bütünleşme ve işbirlikleri; pazar genişlemesi, teknolojik gelişme, rekabet ve üretkenliği artırma yoluyla ülkelerin ekonomik potansiyeli üzerinde olumlu etkilerde bulunmaktadır.

37. Yükselen Asya ekonomileri başta olmak üzere dünya genelinde bölgeselleşme ve çok taraflı serbest ticaret anlaşmaları (STA) eğilimi yaygınlaşmaktadır. Diğer taraftan, genç nüfuslu ve yüksek ekonomik potansiyele sahip Ortadoğu ülkeleri ile doğal kaynakları açısından zengin Afrika ülkeleri yeni büyüme vahaları olmaya adaydır.

38. Ülkemiz son dönemde komşu ülkeler ve bölge ülkeleriyle ticaretinde önemli artış kaydetmiştir. Türkiye'nin İslam İşbirliği Teşkilatı Ekonomik ve Ticari İşbirliği

Daimi Komitesi (İSEDAK) üyesi ülkelere yönelik ihracatı son on yılda önemli ölçüde artmıştır. Benzer şekilde, ev sahipliğini yaptığımız veya kurucusu olduğumuz Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (EİT), Karadeniz Ekonomik İşbirliği (KEİ), D-8 (Gelişmekte Olan 8 Ülke) gibi bölgesel işbirlikleri ülkemize önemli fırsatlar sunmaktadır.

39. Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde yaşanan sosyal ve siyasi istikrarsızlıklar, Türkiye'nin komşu ve çevre ülkelerle oluşturmaya çalıştığı ekonomik bütünleşmenin önünde kısa vadede önemli bir risk oluşturmaktadır. Türkiye, kalkınma deneyimini paylaşarak, bölge ülkelerinin orta ve uzun vadede siyasi, iktisadi ve sosyal alanlarda gelişmelerine katkılar sağlayabilecektir.

Avrupa Birliği

40. AB'ye üye bazı ülke ekonomilerinde yaşanan yapısal ve finansal sorunlar Avro Bölgesinde kamu açıkları ve borç stoklarının artmasına neden olmuş ve krizin Avro Bölgesinde daha da derinleşmesine yol açmıştır. Bu krizle birlikte ortaya çıkan kurumsal yönetim krizi, AB'deki reform ihtiyacını tekrar gündeme getirmiş ve birliğin bütünleşme süreciyle ilgili tartışmaların artmasına neden olmuştur. AB'de karar alma sürecinin birçok konuda oybirliğine dayalı olması, krizler karşısında hızlı karar alınmasını engellemektedir. Bütünleşmenin daha gevşek bir işbirliği çerçevesine oturtulması veya tam aksine siyasi bütünleşmenin pekiştirilerek ulusal yetkilerin daha fazla devredilmesi seçenekler arasında yer almaktadır. Her iki seçeneği de içeren ve "çok vitesli Avrupa" olarak adlandırılan ikili bir AB yapısının oluşturulması da üçüncü bir seçenek olarak tartışılmaktadır. Söz konusu tartışmaların muhtemel sonuçlarına göre AB ile ilişkileri konusunda Türkiye'nin alternatif stratejiler geliştirmesi önem arz etmektedir.

41. Hâlihazırda Türkiye'nin en büyük ticari ortağı olan, ülkemize en fazla uluslararası doğrudan yatırım sağlayan ve önemli sayıda Türk vatandaşının yaşadığı AB ile ilişkilerimiz, orta ve uzun vadede önemini sürdürecektir. Ekonomik ilişkilerin yanında AB'nin uzlaşma kültürüne dayalı siyasi deneyimi; kurumsallaşmada mesafe kat edilmesi, yaşam kalitesinin yükseltilmesi, ileri standart ve normların benimsenmesi, çeşitli alanlarda kapasite geliştirilmesi açılarından önemli fırsatlar sunmaktadır.

42. Türkiye ile AB arasındaki ticari ve ekonomik ilişkilerin gelişmesinde kilit bir aşamayı oluşturan Gümrük Birliği, Türkiye için üyeliğe giden sürecin bir parçası olarak değerlendirilmektedir. Diğer taraftan Gümrük Birliği, ülkemizin üçüncü ülkelerle ticari ilişkilerini belirleme serbestisi imkânını kısıtlamaktadır. Türkiye'nin önümüzdeki dönemde bir yandan AB üyeliği hedefini sürdürürken diğer yandan son dönemde yoğunluk kazanmış olan küresel düzeyde ekonomik ve sosyal işbirliği faaliyetlerini ve komşularıyla ilişkilerini geliştirmeyi devam ettirmesi önem taşımaktadır. Bu perspektifle ülkemizin, dünyanın ekonomik, sosyal ve siyasi istikrar sürecine katkıda bulunma, dünyayla bütünleşmeye devam ederek daha fazla insani yarar üretme ve bunlar için etkili işbirliği ve yardım stratejileri hayata geçirme potansiyeli bulunmaktadır.

Demografik Yapıdaki Değişiklikler

43. Dünya nüfusu hızla artmaktadır. 2012 yılında 7 milyarı aşan dünya nüfusunun 2040 yılında 9 milyara yaklaşacağı tahmin edilmektedir. Bu nüfus artışının ve demografik yapıdaki değişimin, ekonomi ve siyaset üzerindeki etkilerinin artarak devam etmesi ve bu değişimlerin küresel güç dengelerini etkilemesi beklenmektedir.

44. Gelişmiş ülkelerde yaşlı nüfusun toplam nüfus içerisindeki payı artmaktadır. Buna bağlı olarak üretim düşüşü, vergi gelirlerinin azalışı, sağlık harcamalarının artışı ve sosyal güvenlik dengesizlikleri gibi sorunlar belirginleşecektir. Bu gelişmeler, kamunun sosyal hizmet sunma anlayışı üzerindeki baskıyı daha da artırabilecektir.

45. Gelişmekte olan ülkelerde orta sınıf hızla genişleme eğilimindedir. Orta sınıf, tüketim kalıplarının değişmesinde olduğu gibi geleceğin şekillenmesinde de ekonomik ve siyasi açıdan etkili olacaktır. Değişen ve çeşitlenen talep yapısı, kaynak ihtiyacını artırarak tasarruf konusunu daha fazla öne çıkaracaktır. Kadınların özellikle eğitim aracılığı ile iş hayatına ve sosyal yaşama katılım seviyesinin yükselmesi, ülkelerin ekonomik ve sosyal gelişimini etkileyecek önemli faktörlerden biri olacaktır.

46. Önümüzdeki dönemde gelişmekte olan genç nüfuslu ülkeler, yaşlı nüfuslu ülkelere göre işgücü açısından daha avantajlı konumda olacaktır. Ancak gelişmiş ülkelerin genç veya nitelikli işgücü talebi bu ülkelere göçü artırabilecektir. Dünya ölçeğinde işgücü, eğitim, eşitsizlik gibi nedenlerle insan hareketlerinin daha fazla olması beklenmektedir. Diğer yandan, eşitsizliklere dayalı iç göçlerin artarak sürmesi muhtemeldir.

47. Dünya genelinde nitelikli işgücüne olan talebin artması ve işgücünün daha serbest hareket edebilmesi ülkemiz için çeşitli fırsatlar sunmaktadır. İhtiyaç duyulan alanlarda başta bölge ülkelerinden olmak üzere ülkemize beyin göçünün teşvik edilmesi, nitelikli insan gücü kaynağımızı artırarak büyüme potansiyelimize olumlu katkı sağlayacaktır. Diğer taraftan ülkemizin eğitim ve sağlık alanlarında çekim merkezi haline gelmesi uluslararası hareketlilikten azami ölçüde faydalanmasına imkân verebilecektir.

48. Türkiye 2030 yılına kadar işgücü potansiyeli açısından demografik fırsat penceresinden yararlanabilecek ender ülkeler arasındadır. Nitelikli insan gücüne dönük eğitim-sanayi işbirliği politikalarını kadınların işgücüne katılma oranının artırılmasına dönük tedbirlerle güçlendirdiği takdirde, ülkemiz demografik fırsat penceresinden en iyi şekilde faydalanabilme potansiyeline sahiptir.

Sağlık ve Sosyal Güvenlik

49. Teknolojik imkânların gelişmesi ve artan yaşam kalitesine bağlı olarak uzun dönemde sağlıkta sürekli daha iyiye giden bir eğilim beklenmektedir. Son dönemde, hastalıkların küresel ölçekteki ağırlığı, bulaşıcı hastalıklardan bulaşıcı olmayan hastalıklara kaymaktadır. Diğer taraftan çocuk ölümlerinin önemli oranda azalması ve ortalama yaşam süresinin artması beklenmektedir. Bununla birlikte ülke içi ve ülkeler arasında zengin-fakir kesimlerin ortalama yaşam süresi farkının devam edeceği öngörülmektedir.

50. Nüfus yapısındaki değişim ve teknolojik gelişmeler; sağlık sektöründe önemli etkiler oluşturacak, imalat sanayi ve hizmetler sektörlerinde yeni alanların oluşumunu tetikleyecek, teşhis ve tedavi hizmetlerinde yeni fırsatlar sunacak, ancak bu durum aynı zamanda nitelikli sağlık hizmetlerine erişimde farklı gelir grupları arasındaki eşitsizliği ileri boyutlara taşıyabilecektir.

51. Toplam nüfusun ve yaşlı nüfus oranının artması, gelir düzeyinin yükselmesi, sağlık bilincinin gelişmesi, yeni sağlık teknolojileri ve sağlık hizmetlerine talebin artması gibi hususların etkisiyle tüm dünyada sağlık harcamalarının artması beklenmektedir. Artan sağlık harcamalarının sosyal güvenlik sistemi üzerinde yarattığı baskı, özellikle birçok gelişmiş ülkede yüksek kamu

borçları ve zayıf bütçe yapısının gerisindeki temel etken olmaya devam edecektir.

52. Mevcut durumda, genç nüfus yapısına sahip olması nedeniyle Türkiye'nin sağlık harcamalarının millî gelir içindeki oranı gelişmiş ülkelerin gerisindedir. İlerleyen dönemde tüm dünyadaki artış beklentisine paralel olarak, Türkiye'de de sağlık harcamalarının artacağı öngörülmektedir. Demografik fırsat penceresi yeterince iyi değerlendirilmediği, emeklilik ve sosyal güvenlik sisteminde şimdiden gerekli tedbirler alınmadığı takdirde, artan sağlık harcamaları, önümüzdeki dönemde sosyal güvenlik sistemi ve kamu maliyesi üzerinde baskı oluşturabilecektir.

53. Uzun dönemde artması beklenen sağlık harcamaları; sağlık teknolojilerinin daha yoğun kullanımı, ilaç ve tıbbi malzeme üretimine odaklanma, sağlık turizmini geliştirme gibi fırsat alanlarını da beraberinde getirecektir. Sağlık hizmeti sunum kalitesinde rekabetçiliği giderek artan ülkemiz, başta Avrupa ve OECD ülkeleri olmak üzere nüfusu giderek yaşlanan ülkelere sağlık hizmeti sunma potansiyeline sahiptir. Sağlık turizmi; döviz gelirleri nedeniyle cari denge, emek yoğun yapısı itibarıyla istihdam, turizmde çeşitliliğin ve katma değer artırılması yoluyla gelir artışı, sağlık altyapısının güçlendirilmesine bağlı olarak yatırım etkisi yaratabilecek bir alandır.

Nitelikli Eğitim ve İşgücüne Artan Talep

54. Küresel düzeyde nitelikli işgücünün önemi giderek artmaktadır. Eğitim seviyesinin ve işgücünün niteliğinin yükselmesi, ülkelerin ve bireylerin ekonomik gelişmişliğini etkilemeye devam edecektir. Eğitim seviyesinin yanında işgücünün niteliğinin de işgücü hareketlerinde belirleyici bir unsur olması beklenmektedir. Tüm ülkelerde

nitelikli işgücüne olan talebin artacağı öngörülmektedir.

55. Yeni teknolojilerin yaygınlaşması, dünyanın çeşitli yerlerindeki insanların aynı anda yeni bilgilere hızlı ve kolay erişimlerini sağlamaktadır. Bu durum, eğitim faaliyetlerinin yerleşik norm ve yaklaşımlarını da değiştirmektedir. Bilgi ve iletişim teknolojilerinin ve yoğunlaşan kültürler arası etkileşimin, önümüzdeki dönemde eğitim faaliyetlerindeki çok boyutlu zenginleşmeyi artırması beklenmektedir.

56. Yirmi birinci yüzyıl; nitelikli insan gücünü yetiştirmenin yanında küresel ölçekte bu insanları kendisine çekeabilen, bu gücü doğru ve yerinde değerlendiren, küresel bilgiyi kullanarak yeni bilgiler üretebilen, bilgiyi ekonomik ve sosyal faydaya dönüştürebilen, bu süreci bilgi ve iletişim teknolojileri ile bütünleştirebilen ve insan odaklı kalkınma anlayışını benimseyen ülkelerin yüzyılı olacaktır.

57. Beşeri sermayenin geliştirilmesi genç nüfusa sahip ülkemiz açısından önümüzdeki dönem için bir fırsattır. Bu fırsatı değerlendirerek eğitim kalitesinin ve işgücü niteliğinin artırılması, büyümeyi ve kalkınmayı olumlu yönde etkileyecektir. Diğer yandan Türkiye'nin içinde bulunduğu geniş kültürel havza, dinamik nüfus açısından hem işgücü hem de eğitimle ilgili fırsatlar barındırmaktadır. Türkiye'nin bir bölgesel merkez olarak yükselmesi, iki yönlü insan hareketliliğini artırmaktadır. Bölgesel ve uluslararası hareketliliğin önümüzdeki dönemde daha da artması beklenmektedir. Çok sayıda öğrencinin yurtdışında eğitim görme eğiliminde olduğu günümüzde, Türkiye gelişen beşeri sermayesi ve eğitim kurumlarıyla bu alanı fırsata dönüştürebilecek bir potansiyel taşımaktadır.

Şehirleşme Sürecinin Hızlanması

58. Gelişmekte olan ülkelerde daha hızlı olmak üzere şehirleşme sürecinin devam etmesi, şehirleşmeyi büyümenin odağına taşıyan yaklaşımların gelişmesi, dünya genelinde şehir ekonomilerinin ve yaşam tarzının daha da hâkim olması beklenmektedir. Bilgiye dayalı ekonomi, finansal ve ihtisaslaşmış hizmetler, nitelikli işgücü, Ar-Ge ve yenilik kapasitesi özellikle görece büyük şehirlerde yoğunlaşmaktadır. Yükselen ve gelişmekte olan ülkeler, küresel rekabet ortamına hızla büyüyen şehirleriyle katılmaktadır.

59. Küresel bütünleşme sürecine paralel olarak yerel ekonomiler; sermaye hareketleri, ticaret ve değer zincirleri aracılığıyla birbirine daha sıkı bağlanmaktadır. Yerel özellikler ile şehirlerin iş ve yaşam çevresi; rekabet avantajı elde etme, yatırım ve nitelikli işgücü çekme açılarından daha fazla öne çıkmaktadır. İç ve dış göçler, farklı kültür ve sosyal kesimlerin şehirlerde bir araya gelmesine neden olurken, bir yandan da altyapı ihtiyacının artmasına, gelir eşitsizliklerine, güvenlik ve sosyal uyum sorunlarına yol açmakta, şehirlerde sosyal ve mekânsal ayrışma riskini beraberinde getirmektedir.

60. Şehirlerde ekonomik etkinliği sağlamak, altyapı ve hizmet kalitesini artırmak, çevresel maliyetleri azaltmak amacıyla yapılan yatırım ve düzenlemeler, katma değeri yüksek yeni sektörlerin gelişmesine imkân vermektedir. Bu gelişme, şehirleşme sürecini büyüme ve kalkınma politikalarıyla bütünleştirebilen ülkeler için önemli fırsatlar sunmaktadır. Diğer taraftan, sermaye fazlasının yüksek ve spekülâtif kâr güdüsüyle şehirleşme sürecine paralel olarak büyüyen gayrimenkul sektörleri ile türev araçlarına yönelmesi ve buna bağlı oluşan

sunu fiyat artışları, finansal krizlerin temel nedenleri arasında bulunmakta ve risk oluşturmaktadır.

61. Devam eden şehirleşme süreci Türkiye açısından yukarıda ifade edilen fırsat ve riskleri daha belirgin hale getirmektedir. Şehirleşme sürecinin, şehirleri daha rekabetçi, yaşanabilir ve sürdürülebilir bir niteliğe kavuşturacak biçimde yönetilmesi, ülkemizin kalkınma hedeflerine ulaşmasına önemli katkı sağlayabilecektir.

İklim Değişikliği ve Çevre

62. Hızla artan nüfus, şehirleşme, ekonomik faaliyetler, çeşitlenen tüketim alışkanlıkları; çevre ve doğal kaynaklar üzerindeki baskıyı artırmaktadır. Çevre kirliliği, iklim değişikliği, çölleşme, ormansızlaşma, su kıtlığı ve küresel ısınmayla ilgili sorunlar dünya gündemindeki yerini korumaktadır. Sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmak için küresel ölçekte başlayan yeni büyüme modeli arayışlarıyla birlikte “yeşil büyüme” kavramı önem kazanmıştır. Bu kavram çerçevesinde, üretim sektörlerinde temiz üretim ve eko-verimlilik ile hem çevrenin korunması hem de rekabetçiliğin artırılması mümkün görülmekte, tarım ve turizm gibi çevreye duyarlı sektörlerde ekolojik potansiyel değerlendirilmekte, yeni düzenleme ve yatırımlarla şehirlerin daha çevre dostu ve ekonomik olarak etkin olabileceği vurgulanmaktadır.

63. Bu eğilimlere bağlı olarak önümüzdeki dönemde bazı sektörlerde kısıtlamaların, bazı sektörlerde ise yeni üretim ve istihdam alanlarının ortaya çıkması muhtemeldir. Çevresel maliyetlerin içselleştirilmesine dönük politika tasarımlarının da belirli ölçüde yaygınlaşacağı öngörülmektedir. Sürdürülebilir büyüme yönündeki arayışların teknolojik gelişme için yeni alanlar oluşturması beklenmektedir. Ancak, gelişmekte olan

ülkelerin sınırlı kaynak ve kapasiteleri, teknoloji geliştirme ve büyüme imkânlarından yararlanılmasını ve sürdürülebilir bir üretim ve tüketim yapısına geçişi zorlaştırabilecektir. Ayrıca, küresel düzeyde politika yapıcıları enerji, ekonomi, sosyal kalkınma ve çevre hedeflerinin uyumlaştırılması konusunda kritik tercihlerle karşı karşıyadır.

64. Türkiye’deki kalkınma politikaları sürdürülebilir kalkınma yönünde gelişim göstermektedir. Türkiye, küresel düzeydeki çevre sorunlarının çözümüne ülke gerçeklerini gözeten bir anlayışla, “ortak fakat farklılaştırılmış sorumluluklar” ve “göreceli kapasiteler” ilkeleri çerçevesinde katkı vermektedir. Artan nüfusun ihtiyaçları ve çeşitlenen tercihleri kalkınma sürecini etkilerken, çevre üzerinde yaratılan baskının azaltılması önem kazanmaktadır. Bu çerçevede, kirliliğin önlenmesi çalışmalarına, biyolojik çeşitlilik ve doğal kaynakların korunması ile sürdürülebilir kullanımına öncelik verilmektedir. Türkiye çevre konusunda aldığı kararlar ve yürüttüğü projelerle çevresel tehditleri fırsata dönüştürme potansiyeline sahiptir.

Gıda, Su ve Doğal Kaynakların Etkin Kullanımı

65. İklim değişikliği, tarım ürünleri stoklarında azalma, enerji ve diğer girdilerdeki fiyat artışları, nüfus artışı, tarım ürünlerinin biyoyakıt benzeri alternatif alanlarda kullanımının gelişmesi gibi faktörler 2000’li yılların ikinci yarısında gıda fiyatlarının aşırı artmasına ve dalgalanmasına yol açmıştır. Özellikle gelişmekte olan ülkelerde nüfus ve refah artışına bağlı olarak tarım ürünleri talebinin yükselmesi ve gıda fiyatlarının yüksek seviyelerde kalması beklenmektedir. Gıda fiyatlarındaki olası artışlar, gelirinin büyük bölümünü gıdaya harcayan kesimler açısından olumsuz etkiler doğuracaktır.

Gıda fiyatlarındaki dalgalanmanın önlenmesi için ilgili uluslararası kuruluşların ve bölgesel işbirliklerinin önemi artmaktadır.

66. Nüfus artışı, hızlı şehirleşme ve iklim değişikliğinin yağış rejiminde ortaya çıkardığı istikrarsızlık nedeniyle, güvenilir su kaynaklarına erişim ve tarıma elverişli alanların korunması daha fazla önem kazanmıştır. Ekilebilir arazilerin giderek azalması, gıda güvenliği konusunda kritik riskler barındırmaktadır. Dünya genelinde tarım arazileri ve su kaynakları ile ilgili olarak oluşan kısıtlar ve artan talep baskısı, küresel ve bölgesel düzeyde yeni politika ve önlemler geliştirilmesini gerektirmektedir. Ormansızlaşma ve ormanların bozulması konusu ise dünya için giderek artan bir tehdit oluşturmaktadır.

67. Tarımsal üretim maliyetlerinin düşürülmesi ve verimliliğin artırılması durumunda ülkemizde dünya fiyatlarının üzerinde seyreden gıda fiyatları düşebilecektir. Bu durum, yerli fiyatların dünyada artan gıda fiyatlarına yaklaşması yoluyla ülkemiz açısından bir fırsat oluşturabilecektir. Öte yandan, artan nüfusu ve gelirin yanı sıra kültürel yakınlığıyla da önemli bir potansiyel taşıyan Ortadoğu, Kuzey Afrika ve Yakın Doğu'nun Türkiye için gıda ürünlerinde daha büyük bir dış pazar haline gelmesi beklenmektedir.

Küresel Enerji Sisteminde Dönüşüm

68. Enerji üretimi ve tüketiminde küresel ekonomik ve jeostratejik dengelerin yeniden tanımlanmasına sebep olabilecek önemli değişiklikler yaşanmaktadır. Konvansiyonel olmayan petrol ve gaz üretimlerinin artmasına bağlı olarak dünyanın en büyük fosil yakıt tüketicisi olan ABD'nin 2020 yılından önce dünyanın en büyük petrol üreticisi olacağı, sonrasında ise net petrol ihracatçısı konumuna geleceği ön-

görülmemektedir. Diğer yandan, mevcut rezervlerin genişletilmesiyle Irak'ın önümüzdeki 20 yıllık dönemde dünyanın ikinci en çok petrol ihraç eden ülkesi haline gelmesi beklenmektedir. Küresel enerji dengesinde beklenen değişimin küresel düzeyde ekonomik ve siyasi yansımaları olabilecek, enerji güvenliği konusunda küresel ve bölgesel düzeyde yeni politikalar geliştirilmesi gerekebilecektir.

69. Bu gelişmelerin dünyadaki fosil yakıt fiyatlarını yakından etkileyeceği tahmin edilmektedir. Özellikle kaya gazı teknolojisindeki gelişmelere paralel olarak doğal gaz fiyatının Kuzey Amerika'da düşebileceği öngörülmektedir. Doğal gaz fiyatlarına paralel olarak Avrupa'ya giren taşkömürü fiyatlarında da düşme eğilimi gözlenmektedir.

70. Gelişmekte olan ülkelerde kömür tüketiminin ve nükleer enerji kullanımının artmaya devam edeceği, dünya genelinde hem hidrolik santrallerin hem de diğer yenilenebilir enerji santrallerinin üretim düzeylerinde ciddi artışlar olacağı; elektrik için yapılacak yatırımların tutarının fosil yakıtların aranması, çıkarılması ve dağıtılması için harcanan tutarlar ile aynı seviyede olacağı tahmin edilmektedir. Enerji verimliliğini artırmaya yönelik kapsamlı programlar yürütülmesinin de gündeme geleceği öngörülmektedir.

71. Türkiye'nin birincil enerji arzında büyük oranda yurtdışından karşılanan petrol ve doğal gaz kaynaklarına olan yüksek bağımlılığı devam etmektedir. Özellikle elektrik üretiminde doğal gazın payı yüksekliğini sürdürmekte, bu kaynakta sınırlı sayıda ülkeye olan yüksek bağımlılık arz güvenliği açısından ayrıca bir risk unsuru olarak görülmektedir.

72. Enerji ithalatının toplam ithalatımızın yaklaşık dörtte birini oluşturması nede-

niyle, önümüzdeki dönemde küresel enerji piyasalarındaki fiyat ve arz gelişmeleri, Türkiye ekonomisini hem büyüme dinamikleri hem de cari açık açısından etkilemeye devam edecektir. Enerjide dışa bağımlılığımızı azaltmaya yönelik alternatif politikalar oluşturulması, büyüme ve cari açık üzerinde olumlu etkiler yaratacaktır. Bu kapsamda, arz tarafında linyit başta olmak üzere yerli kaynakların daha fazla değerlendirilmesi, nükleer enerjinin elektrik üretimi amacıyla kullanılması ve yenilenebilir enerji kaynaklarının enerji üretimindeki payının yükseltilmesi önem taşımaktadır. Talep tarafında ise, elektrikte pik yükün yataylaştırılması için enerji verimliliği tedbirlerinin artırılması ve komşu ülkelerle elektrik ticaretinin geliştirilmesi öncelikli konulardır. Ayrıca, Ortadoğu ve Hazar bölgesindeki petrol ve doğal gaz kaynaklarının Avrupa'ya taşınmasına yönelik çeşitli projeler, Türkiye'nin hem arz güvenliğini artırmaya hem de jeopolitik imkânlarını avantaja dönüştürmeye katkı sağlayabilecektir.

2.2. DÜNYA EKONOMİSİNDE MAKROEKONOMİK GELİŞMELER VE BEKLENTİLER

73. Küresel kriz öncesi dönemde likidite bolluğunun etkisiyle dünya ekonomisi yükselen ve gelişmekte olan ekonomiler öncülüğünde yüksek oranlı bir büyüme dönemi yaşamıştır. 1997 Asya ve 1998 Rusya krizleri sonucu alınan önlemlerle temel makroekonomik değişkenlerdeki kırılganlıklarını azaltan gelişmekte olan ekonomiler, 2002–2006 döneminde yüksek oranlı büyürken, gelişmiş ekonomiler ise görece düşük bir büyüme performansı sergilemiştir. Bu dönemde, dünya ekonomisi yıllık ortalama yüzde 4,3, gelişmiş ekonomiler yüzde 2,5 ve yükselen ve gelişmekte olan ekonomiler

ise yüzde 6,9 oranında büyümüştür. Yüksek büyüme oranlarına paralel olarak, dünya ticaret hacmi de yıllık ortalama yüzde 7,5 oranında artmıştır. Ancak, yüksek büyüme dönemi küresel dengesizliklerin arttığı ve küresel krizin tohumlarının atıldığı bir dönem olmuştur.

74. 2007 yılı Ağustos ayında ABD konut piyasalarında başlayan sorunlar 2007–2008 döneminde dünyada yaşanan küresel finansal dalgalanmanın kaynağını oluşturmuştur. Bu süreçte, gelişmiş ülkelerde varlık fiyatları düşmüş, hane halklarının servetleri azalmış, finansal kuruluşların bilançoları önemli ölçüde bozulmuş, birçok kuruluş iflas etmiş, uluslararası kredi piyasasında aksaklıklar oluşmuş ve likidite sıkışıklığı yaşanmıştır. ABD finans piyasalarında yaşanan, daha sonra ticaret, finans ve güven kanallarıyla gelişmekte olan ülkeler dâhil tüm dünyaya yayılan kriz sonucunda pek çok gelişmiş ve gelişmekte olan ülke resesyona girmiş, ekonomik yavaşlama küresel ölçekte daha da belirginlik kazanmıştır. 2008 yılı son çeyreğinden itibaren küresel çapta derinleşen finansal kriz, reel sektör krizine dönüşerek özellikle gelişmiş ülkelerde, ciddi üretim ve istihdam kayıplarına neden olmuştur. 2009 yılında dünya hasılası yüzde 0,6 oranında azalmış ve II. Dünya Savaşından sonra küresel ekonomik aktivitede en hızlı daralma gerçekleşmiştir. Küresel ekonominin durgunluk içerisine girmesi dünya ticaret hacminde de keskin bir düşüşe yol açmış, dünya ticaret hacmi 2009 yılında yüzde 10,3 oranında daralmıştır.

75. Kriz sürecinde küresel düzeydeki politika koordinasyonu sonucu uygulanan eşzamanlı parasal genişleme ve ekonomiyi canlandırma paketlerinin etkisiyle, krizin daha da derinleşmesinin önüne geçilmiştir. 2010 yılında küresel düzeyde ekonomik toparlanma sağlanmış ve dünya büyümesi

yüzde 5,2 oranında gerçekleşmiştir. Ancak, uygulanan bu politikalara ek olarak sorunlu finansal kuruluşların kurtarılmasından kaynaklanan mali yükler nedeniyle, Avrupa ülkeleri ve ABD başta olmak üzere, birçok gelişmiş ülkede bütçe açıkları ve kamu borçları yüksek seviyelere çıkmış ve kriz gelişmiş ülkelerde kamu borç krizine dönüşerek daha da derinleşmiştir.

76. Yüksek kamu borç stoku ve bütçe açıklarıyla karşı karşıya kalan Avro Bölgesi ülkelerinde büyüme performansı ciddi ölçüde zayıflamıştır. Avro Bölgesi çevre ülkelerinde borçların çevrilebilirliğine yönelik artan kaygılar sonucunda derinleşen borç krizi ve ülkeler arası verimlilik farkları neticesinde Avro Bölgesi 2009 yılındaki yüzde 4,4'lük daralmanın ardından, 2012 yılında da yüzde 0,6 oranında daralmıştır. Avrupa Merkez Bankası genişleyici parasal politikalar ve geleneksel olmayan politikalar ile piyasalara birçok kez müdahale etmiş; bu doğrultuda parasal birliğe yönelik kaygılar bertaraf edilmiş, finansal piyasalarda riskler azalmış ve iyileşme sağlanmıştır. Ancak, finansal piyasalarda sağlanan iyileşme, reel ekonomiye sınırlı ölçüde yansımıştır.

77. 2007-2013 döneminde gelişmiş ekonomilerin yıllık ortalama yüzde 0,9, yükselen ve gelişmekte olan ekonomilerin yüzde 6, dünya ekonomisinin ise yüzde 3,3 oranında büyümesi beklenmektedir. Gelişmiş ve gelişmekte olan ekonomilerin büyüme performansları arasındaki ciddi ayrışma sonucunda gelişmekte olan ekonomilerin dünya hasılasından aldığı pay, son on yılda önemli ölçüde artmıştır.

78. Başta AB ülkeleri olmak üzere gelişmiş ülkelerde alınan önlemlerin olumlu sonuçlar doğuracağı, risk ve belirsizliklerin azalacağı ve olumlu bir konjonktür yaşanacağı varsayımı altında, 2014-2018 döneminde

dünya ekonomisinin yıllık ortalama yüzde 4,4 oranında büyümesi ve kriz öncesi ortalama büyüme hızını yakalaması beklenmektedir. Aynı dönemde, gelişmiş ekonomilerin yıllık ortalama yüzde 2,5, yükselen ve gelişmekte olan ekonomilerin ise yüzde 6 oranında büyüyeceği tahmin edilmekte, yükselen ve gelişmekte olan ekonomilerin küresel büyümenin sürükleyici gücü olmaya devam edeceği öngörülmektedir. Küresel ticaret hacminin 2014-2018 döneminde yaklaşık yüzde 6,1 oranında artacağı ve bu artışta gelişmekte olan ülkeler arasında giderek artan ve çeşitlenen ticaret ilişkilerinin belirleyici unsur olacağı tahmin edilmektedir.

79. Küresel finansal krizin ekonomik büyüme üzerinde yarattığı olumsuz etkiler neticesinde işsizlik oranı, başta gelişmiş ülkelerde olmak üzere dünya genelinde yükselmiştir. 2002-2006 döneminde ortalama yüzde 6,4 seviyesinde gerçekleşen gelişmiş ülkelerdeki işsizlik oranının, krizin reel ekonomi üzerindeki olumsuz etkileri ve yapısal sorunlar neticesinde, 2013 yılında yüzde 8,2 olarak gerçekleşmesi beklenmektedir. Bu gelişmede, özellikle gelişmiş ülkelerde ekonomik aktivitenin yavaşlaması, iş yaratma kapasitesinde oluşan kısıtlar ve işgücü piyasasında artan yapısal sorunlar etkili olmuştur. Genç işsizlikte görülen artış istihdam piyasasının temel sorunlarından biri haline gelmiştir. İşgücü piyasasındaki yapısal sorunlar ve artan işsizlik oranları Avro Bölgesinin en önemli ekonomik ve sosyal sorunları arasında yer almaktadır. Krizin etkisiyle İspanya ve Yunanistan gibi ülkelerde işsizlik oranları rekor seviyelere ulaşmıştır. 2012 yılında yüzde 12,3 olan Avro Bölgesi işsizlik oranının alınan önlemlere rağmen, yüksek seviyesini koruyarak, 2014-2018 döneminde yüzde 11,1 oranında gerçekleşeceği tahmin edilmektedir. Gelişmiş

ülkelerde işgücüne katılma oranlarının giderek azalması, işgücü piyasasındaki yapısal sorunların devam etmesi, büyüme ve yatırım artışlarının yavaş seyredeceği beklentisi nedenleriyle önümüzdeki dönemde de gelişmiş ülkelerde işsizliğin önemini koruması beklenmektedir. Kriz sonrası dönemde büyüme ve istihdamın artırılması, dünya ekonomisinde temel öncelik alanları olmaya devam edecektir.

80. Gerek kriz öncesi gerekse kriz sonrası dönemde tüketici fiyatları konusunda gelişmiş ve gelişmekte olan ekonomiler arasında bir ayrışma olduğu görülmektedir. Gelişmiş ekonomilerde ortalama yüzde 2 civarında olan enflasyon oranı, gelişmekte olan ekonomilerde enerji fiyatları, gıda fiyatları, kuraklık, yurtiçi talep, parasal genişleme ve kredi koşullarına bağlı olarak daha dalgalı ve daha yüksek oranlarda seyretmiştir. 2014-2018 döneminde gelişmiş ekonomilerde mevcut fiyat istikrarının devam etmesi, gelişmekte olan ekonomilerde ise enflasyonist baskının kontrol edilebilir bir seyir izlemesi beklenmektedir.

81. 2000'li yılların başından itibaren ham petrol fiyatları artış eğiliminde olmuştur. 2008 yılı Temmuz ayında en yüksek değere ulaşan petrol fiyatları, dünyadaki ekonomik daralmayla birlikte düşüş eğilimine, 2010 yılından itibaren de ekonomik toparlanmayla birlikte artış eğilimine girmiştir. Son dönemde 100 dolar civarında seyreden ham petrol fiyatlarının, petrol arzının artacağı buna karşılık küresel büyümenin ılımlı olacağı varsayımı altında, önümüzdeki dönemde düşmesi beklenmektedir.

82. Kriz sürecinde hükümetlerin uyguladıkları canlandırma paketleri sonucunda başta Avrupa ülkeleri ve ABD olmak üzere birçok ülkede kamu mali dengeleri bozulmuş ve kriz nitelik değiştirerek borç krizi

haline dönüşmüştür. 2014-2018 döneminde gelişmiş ülkelerde alınan önlemlerin etkisiyle bütçe açıklarında iyileşme beklenmesine rağmen, borç oranlarındaki artış eğiliminin devam edeceği ve genel yönetim brüt borç stokunun Gayri Safi Yurtiçi Hasılaya (GSYH) oranının yüzde 106,6'ya yükseleceği tahmin edilmektedir.

83. 2004 yılı sonrasında uluslararası likidite bolluğu sermaye hareketlerinin ivmelenmesine yol açmış, 2007 yılında yükselen ve gelişmekte olan ekonomilere sermaye girişleri rekor seviyelere ulaşmıştır. Küresel krizle birlikte gelişmiş ülkelerdeki finansal kuruluşların ciddi zararlarla karşılaşmaları sonucunda, yükselen ve gelişmekte olan ekonomilere yönelik sermaye akımları 2008-2009 döneminde önemli ölçüde azalmış, bu ekonomilerin para birimleri, özellikle 2009 yılı ilk yarısında hızla değer kaybetmiştir. Krizle mücadele kapsamında gelişmiş ülkelerin merkez bankalarının faiz oranlarını düşürmeleri ve genişleyici para politikaları uygulamaları sonucunda, 2010 yılında yükselen ve gelişmekte olan ekonomilere yönelik sermaye akımları tekrar ivme kazanmıştır. Bu durum, ülkelerin yerel para birimlerinin değerlenmesine, yurtiçi kredi kullanımının artmasına, rekabet gücü kayıplarına ve cari denge üzerinde baskıya yol açmaktadır. Kısa vadeli likidite bolluğu ve küresel finans sisteminde süregelen kırılganlıklar, sermaye akımlarında ciddi oynaklıklara ve istikrarsızlığa yol açan bir unsur olmaya devam etmektedir.

Tablo 1: Dünya Ekonomisine İlişkin Temel Makroekonomik Göstergeler

(Yüzde)

	2002-2006	2007-2013	2014-2018
Dünya GSYH Artışı	4,3	3,3	4,4
Gelişmiş Ekonomiler	2,5	0,9	2,5
Avro Bölgesi	1,8	0,2	1,5
ABD	2,7	1,0	3,2
Japonya	1,5	0,5	1,2
Yükselen ve Gelişmekte Olan Ekonomiler	6,9	6,0	6,0
Çin	10,6	9,8	8,4
Hindistan	7,5	7,1	6,7
Brezilya	3,3	3,6	4,1
Rusya	6,7	3,1	3,7
ASEAN-5 ¹	5,6	5,2	5,6
Orta Doğu ve Kuzey Afrika	6,4	4,5	4,4
Dünya Ticaret Hacmi Artışı	7,5	3,6	6,1
Dünya Enflasyon Oranı	3,8	3,9	3,8
Gelişmiş Ekonomiler	2,0	2,0	2,0
Yükselen ve Gelişmekte Olan Ekonomiler	6,1	6,2	5,9
Genel Yönetim Bütçe Dengesi/GSYH			
Gelişmiş Ekonomiler	-2,9	-5,5	-2,8
Yükselen ve Gelişmekte Olan Ekonomiler	-1,1	-1,4	-1,6
Genel Yönetim Brüt Borç Stoku/GSYH			
Gelişmiş Ekonomiler	76,7	96,0	106,6
Yükselen ve Gelişmekte Olan Ekonomiler	43,3	35,2	31,2
Dünya İşsizlik Oranı²	6,1	5,9	---
Gelişmiş Ekonomiler	6,4	7,4	7,4
Avro Bölgesi	8,7	10,5	11,1

Kaynak: Uluslararası Para Fonu (IMF), Dünya Ekonomik Görünüm Raporu, Nisan 2013

Not: 2007-2013 ve 2014-2018 dönemleri yıllık ortalama artış tahminleri

(1) ASEAN-5 ülkeleri Malezya, Endonezya, Filipinler, Tayland ve Vietnam'dır.

(2) Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), Küresel İstihdam Eğilimleri Raporu, Mart 2013

3. PLAN ÖNCESİ DÖNEMDE TÜRKİYE'DE EKONOMİK VE SOSYAL GELİŞMELER

84. 2000'li yılların başından itibaren kararlılıkla uygulanan ekonomi politikaları ve gerçekleştirilen yapısal reformlar sonucunda sağlanan makroekonomik istikrarın yanı sıra elverişli küresel ekonomik ortamın da etkisiyle ülkemiz ekonomik ve sosyal alanda önemli mesafeler kat etmiştir. Bu gelişmeler sonucunda satın alma gücü paritesi-ne göre kişi başına millî gelir, son on yılda AB-27 ortalamasının yüzde 36,1'inden yüzde 52,6'sına ulaşmıştır.

85. Dokuzuncu Kalkınma Planının uygulanmaya başlandığı ilk yıllarda iç siyasi konjonktürdeki gelişmeler ve hemen sonrasındaki küresel kriz, Türkiye ekonomisini etkileyen önemli faktörler olmuştur. Küresel kriz nedeniyle artan belirsizlik, güven ortamını ve ileriye dönük beklentileri olumsuz etkilemiş, yatırım ve tüketim kararlarının ertelenmesine ve ekonomik faaliyetlerin yavaşlamasına yol açmıştır. Buna bağlı olarak, 2002-2006 döneminde yıllık ortalama yüzde 7,2 oranında artan GSYH, 2007-2012 döneminde yüzde 3,3 oranında büyümüştür. Plan döneminde yeni millî gelir serisi ve nüfus istatistiklerinde yapılan güncellemeye göre, kişi ba-

şına millî gelir 2012 yılında 10.504 dolar, cari GSYH ise 786 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir.

86. Türkiye, gerçekleştirdiği reformlar sonucunda elde ettiği tek haneli enflasyon oranları, güçlü kamu maliyesi ve güçlü bankacılık yapısıyla küresel kriz ortamında birçok ülkeye kıyasla avantajlı bir konumda olmuştur. Bu durum, Türkiye'ye kriz döneminde ekonomiyi canlandırmak için uyguladığı politikalarda esneklik ve manevra alanı sağlamıştır. Bunun yanı sıra özellikle krizin yoğun olarak yaşandığı 2009 yılı sonrasında orta vadeli bir perspektifle, zamanında ve kararlı bir biçimde uygulanan maliye, para ve gelir politikalarının etkisiyle güçlü bir performans sergileyen Türkiye ekonomisi, krizden başarıyla çıkan sayılı ekonomiler arasında yer almıştır.

87. Bu gelişmede, ayrıca kriz sonrasında uluslararası piyasalarda artan likidite bolluğuna ve sağlanan güven ortamına bağlı olarak Türkiye'ye yönelik sermaye girişlerinin artması, hızlı kredi genişlemesi ve bu faktörlerin yurtiçi talebi canlandırması etkili olmuştur.

88. 2007-2012 döneminde tarım, sanayi ve hizmetler sektörlerinde katma değer sırasıyla yıllık ortalama yüzde 2,1, yüzde 3,7 ve yüzde 4 oranında artmıştır. Bu dönemde tarım sektörünün GSYH içindeki payının yüzde 7,9'a gerilemesi beklenmektedir. Sanayi sektörünün GSYH içindeki payı yüzde 19,3'e düşmüş, hizmetler sektörünün (vergiler dâhil) GSYH içindeki payı ise artarak yüzde 72,7'ye yükselmiştir. Sanayi sektörünün payının artırılması uzun dönemli yüksek oranlı sürdürülebilir büyüme altyapısının geliştirilmesi açısından önem taşımaktadır.

89. 2007-2012 döneminde; büyümenin kaynağı özel tüketim, ihracat ve sabit sermaye yatırım harcamaları olmuştur. Ancak toplam sabit sermaye yatırımları artış hızının Plan dönemi ortalama hedefini yakalayamamasında küresel krize bağlı olarak 2009 yılındaki daralma önemli ölçüde etkili olmuştur. Net ihracatın büyümeye katkısı ise yıllık ortalama 0,3 puan olarak gerçekleşmiştir. Başta özel sektör olmak üzere kamu yatırımlarının artırılması büyüme ve istihdamı artıran önemli bir bileşen olmaya devam etmektedir.

90. Dokuzuncu Kalkınma Planında büyümenin üretim yönünden kaynakları olan istihdam, sermaye stoku ve toplam faktör verimliliği (TFV) artış oranlarının sırasıyla yüzde 2,7, yüzde 4,8 ve yüzde 2,3 olacağı tahmin edilmiştir. 2007-2012 döneminde, istihdam ve sermaye stokundaki artış hızı plan hedefini yakalayarak sırasıyla yıllık ortalama yüzde 3,3 ve yüzde 5,6 olarak gerçekleşmiştir. TFV artış hızı ise yüzde -0,5 ile plan hedefinin gerisinde kalmıştır. Yüksek ve sürdürülebilir büyüme performansının sağlanması için verimlilik oranlarının artırılması ihtiyacı sürmektedir.

91. 2007-2012 döneminde toplam istihdam yıllık ortalama yüzde 3,3 oranında artmıştır. Bu gelişmede işgücü piyasasına yönelik uygulanan programlar etkili olmuştur. 2006 yılında yüzde 10,2 olan ve küresel kriz sürecinde yükselen işsizlik oranı, işgücüne katılma oranındaki artışa rağmen, 2012 yılında yüzde 9,2'ye gerilemiştir. Kayıt dışı istihdam oranı özellikle tarım dışı sektörlerde önemli oranda gerilemiş, haftalık ortalama çalışma saati azalmış ve asgari ücret artış oranı enflasyonun üzerinde gerçekleşmiştir.

92. Plan döneminde, enflasyon hedeflemesi rejimi çerçevesinde fiyat istikrarı odaklı bir para politikası uygulayan Merkez Bankası, küresel kriz sonrası dönemde orta vadede fiyat istikrarından vazgeçmeden finansal istikrarı da gözeterek şekilde belirlediği hedeflere ulaşmada kullanacağı araçları genişletmiştir. Dokuzuncu Kalkınma Planında Tüketici Fiyatları Endeksi (TÜFE) yıllık artış hızının kademeli olarak yüzde 5'ten yüzde 3'e düşürülmesi hedeflenmiştir. Ancak uzun süreli kronik yüksek enflasyonun yarattığı katılıklar, döviz kuru ve petrol fiyatlarında yaşanan dalgalanmalar, dünya gıda fiyatlarındaki oynaklığın yüksekliği, yönetilen/yönlendirilen fiyatlarda yapılan ayarlamalar ve vergi düzenlemeleri gibi nedenlerden dolayı 2008 yılında enflasyon hedefi güncellenmiştir. Orta vadede yüzde 5 düzeyinde istikrar kazanması hedeflenen enflasyon oranı, 2012 yılında yüzde 6,2'ye kadar gerilemiştir.

93. 2007-2012 döneminde ithalat ihracattan daha hızlı artmış ve dış ticaret açığının GSYH'ya oranı yıllık ortalama yüzde 9,9, cari açığın GSYH'ya oranı ise yıllık ortalama yüzde 5,9 olarak gerçekleşmiştir. Millî gelir denkliği açısından bakıldığında, bu dönemde yurtiçi tasarrufların düşük seyretmesi cari işlemler açığının temel belir-

leyicisi olmuştur. Sürdürülebilir ve yüksek büyümenin sağlanması için yurtiçi tasarrufların artırılması önemini korumaktadır.

94. Plan döneminde para ve gelirler politikalarıyla uyumlu bir şekilde uygulanan maliye politikasıyla kamu kesimi borçlanma gereği, kamu borç stokunun millî gelire oranındaki düşme eğilimini destekler seviyede tutulmuştur. Piyasalarda oluşan güven ortamının da etkisiyle faiz oranları düşerken borçlanma vadeleri uzamış, kamunun faiz ödemelerinin GSYH’ya oranı düşmüştür. 2007-2012 döneminde genel devlet dengesi özelleştirme gelirleri ve faiz giderleri hariç tutulduğunda, GSYH’ya oranla, ortalama olarak yüzde 2,2 fazla vermiştir. Böylece, 2006 yılında yüzde 46,5 olan AB tanımlı genel yönetim nominal borç stokunun GSYH’ya oranı 2012 yılında yüzde 36,1 seviyesine gerilemiştir.

95. Plan döneminde Kamu İktisadi Teşebbüsü (KİT) sisteminin ürettiği katma değer GSYH içindeki payı 2007-2012 yılları arasında gerçekleştirilen toplam 20,3 milyar dolarlık özelleştirme uygulamalarının da etkisiyle kademeli olarak düşmüştür.

96. Küresel kriz döneminde, önceki yıllarda gerçekleştirilen yapısal reformlar sonucunda Türk bankacılık sektörü büyümüş, tüm sağlamlık göstergelerinde yüksek performans sergileyerek güçlü bir yapıya kavuşmuştur.

97. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde ülkemiz rekabet gücü ve iş ortamının iyileştirilmesi konularında ilerleme kaydetmiştir. Dünya Ekonomik Forumunun küresel rekabet gücü endeksine göre 2007 yılında 131 ülke arasında 53’üncü sırada yer alan Türkiye, 2012 yılında 144 ülke arasında 43’üncü sıraya yükselmiştir. Dünya Bankasının (DB) iş yapma kolaylığı endeksinde ise 2006 yılında 155 ülke arasında 84’üncü

sırada iken, 2012 yılında 183 ülke arasında 71’inci sıraya yükselmiştir.

98. Son yıllarda rekabet gücünde sağlanan iyileşmelere rağmen, 2007-2012 döneminde imalat sanayiindeki üretim artışı, küresel krizin olumsuz etkisi nedeniyle tahminlerin altında kalmış ve yıllık ortalama yüzde 3,7 olarak gerçekleşmiştir. İmalat sanayiinde esas olarak büyük ölçekli firmalardan kaynaklanan bir verimlilik artışı yaşanmıştır. Büyük ve küçük ölçekli firmalar arasındaki yüksek verimlilik farkı ise devam etmektedir. İmalat sanayii ihracatında orta teknoloji sektörlerinin payı artmış, ancak yüksek teknoloji sektörlerinin ihracatı artmasına rağmen imalat sanayii ihracatı içindeki payında düşüş gözlenmiştir. Diğer taraftan, ara malı ithalatına yüksek düzeyli bağımlılık artarak devam etmiştir.

99. Üretim ve ihracatımızın yüksek katma değerli ve teknoloji yoğun bir yapıya kavuşması için yapısal bir dönüşüm ihtiyacı bulunmaktadır. Bu dönüşüm, sanayi sektörünün, küresel değer zincirindeki konumu açısından da önem taşımaktadır. Bu çerçevede, bilim ve teknolojiyi ekonomik ve sosyal faydaya dönüştürmeye yönelik gerekli araç ve kurumlar sistematüğinde önemli gelişmeler kaydedilmiş ve Ar-Ge’ye ayrılan mali ve beşeri kaynaklar artırılmıştır. Ancak, Ar-Ge için ayrılan kaynak ve girdilerdeki artışa rağmen patent ve ticarileştirme hususlarında ilerleme ihtiyacı sürmektedir.

100. Ekonominin rekabet gücünün geliştirilmesinde önemli bir rol oynayan ve 2012 yılı itibarıyla GSYH içerisindeki payı yüzde 61,9’a yükselen hizmetler sektörünün inşaat, organize perakendecilik ve turizm gibi alt sektörlerinde önemli ilerlemeler sağlanmıştır. Bu kapsamda, inşaat sektöründe 2008 yılından itibaren, küresel durgunluk ve risk ortamıyla birlikte, inişli çıkışlı bir

dönem yaşansa da Türk inşaat şirketlerinin yurtdışında üstlendiği taahhüt tutarı 2012 yılında 27 milyar dolara ulaşmıştır. Turizm sektöründe, 2006-2012 döneminde yabancı turist sayısı ve turizm geliri yaklaşık yüzde 60 oranında artmış olmasına rağmen turist başına elde edilen gelir seviyesinin düşüklüğü devam etmektedir. Plan döneminde organize perakende ticaret belirgin bir biçimde gelişmiş, elektronik ticaret ise büyüme eğilimine girmiştir. Genel olarak hizmetler sektöründe katma değeri yüksek alanların payının ve ihracatının artırılması, bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımının yaygınlaştırılması önem taşımaktadır.

101. 2006-2010 döneminde ülkemiz işletmelerinin tamamına yakınına oluşturan Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin (KOBİ) istihdam ve katma değer içindeki yüzde payı 3'er puan azalmış, yatırımlar içindeki yüzde payı ise 5 puan artmıştır. Ekonomide rekabet gücünün artırılması, yenilik ve girişimciliğin geliştirilmesi ile istihdam oluşturulması açısından KOBİ'lerin verimlilik artışı, büyüme ve kurumsallaşma ihtiyacı devam etmektedir.

102. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde tarımsal desteklemenin çeşitlendirilmesi, gıda güvenilirliği, bitki ve hayvan sağlığına ilişkin çeşitli çalışmalar yürütülmüş; Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) bölgesi başta olmak üzere arazi toplulaştırma ve sulama altyapısında dikkate değer gelişmeler sağlanmıştır. Ancak dönem başında ülkemizde yaşanan kuraklık ile küresel gıda piyasalarındaki istikrarsızlığın yol açtığı olumsuz etkiler sonucu ülkemizin tarım ürünleri ithalatı miktar ve değer olarak yükselmiştir. Et ve et ürünleri piyasasında fiyat dengesini sağlamak üzere canlı hayvan ve kırmızı et ithalatı yapılmış, hayvancılıkta yatırımlar artırılmıştır. Öte yandan, tarımsal işletmelerde çok parçalılık ve ölçek

sorunlarının giderilmesi, üretici örgütlülüğünün güçlendirilmesi, teknoloji kullanımının yaygınlaştırılması ile tarım-sanayi işbirliği ve entegrasyonunun artırılması ihtiyacı devam etmektedir.

103. Plan döneminde, ekonominin rekabet gücü ve dış dengeler açısından önemli bir rolü bulunan enerji sektöründe tüketim talebi artmış, arz güvenliği sorunu devam etmiş, petrol fiyatlarındaki yüksek artış ekonominin geneli üzerinde baskı oluşturmuştur. Birincil enerji tüketimi 2007-2011 döneminde yıllık ortalama yüzde 2,8, elektrik enerjisi tüketimi 2007-2012 döneminde yıllık ortalama yüzde 5,6 oranında artmıştır. Elektrik ve doğal gaz piyasalarının serbestleştirilmesine yönelik önemli adımlar atılmış, özel sektörün piyasa payları yükselmiştir. Enerji arz güvenliğinin artırılması amacıyla yenilenebilir enerji üretiminin desteklenmesine devam edilmiş, yerli kömür kaynakları elektrik üretimi amacıyla özel sektöre açılmış, nükleer santral yapımıyla ilgili çalışmalara başlanılmış, enerji verimliliğini artırmaya yönelik düzenlemeler yapılarak çeşitli programlar uygulamaya konulmuştur.

104. Madencilikte önemli bir yeri olan linyit kömürüne yönelik arama faaliyetleri sonucunda, bilinen linyit kömürü rezervi 8,3 milyar tondan 12,8 milyar tona çıkarılmıştır. 38 yeni jeotermal sahası keşfedilmiş; altın, çinko, bakır, zeolit, feldspat, kuvars, mermer gibi birçok madende önemli rezervler tespit edilmiştir. Ayrıca, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) tarafından gerçekleştirilen ham petrol ve doğal gaz rezerv ve üretimini artırmaya yönelik çalışmalarla ülkemizin üretim seviyesi korunmuş, başta deniz sahalarında olmak üzere ülke genelinde arama veri altyapısı geliştirilmeye devam edilmiştir.

105. Plan döneminde, ulaştırma altyapısını geliştirerek yurtiçi ve yurtdışı üretim ve tüketim merkezlerini birbirine bağlama ve ulaştırma türlerini kendi içerisinde entegre hale getirme yönünde çalışmalar yürütülmüştür. Bu çerçevede Trans-Avrupa Ulaştırma Ağları (TEN-T), Kafkas ülkeleri ve Ortadoğu ile bağlantıları güçlendiren projeler büyük ölçüde gerçekleştirilmiş, bölünmüş yol çalışmalarına devam edilmiş, hızlı tren hatları işletmeye alınmaya başlanmış, iki büyük konteynır liman projesine öncelik verilmiş, havayolundaki yurtiçi ve yurtdışı yolcu ve sefer sayıları artırılmıştır. Ulaştırma altyapısının finansmanında kamu-özel işbirliği modeli; havalimanı ve terminal yapımlarına ilave olarak otoyol, tünel ve köprü yapımlarında da uygulanmaya başlanmıştır. Önümüzdeki dönemde koridor yaklaşımına geçilmesi, ulaşım türleri arasında entegrasyonun sağlanması, az gelişmiş bölgelerin ulaşım bağlantısının daha da geliştirilmesi ihtiyacı bulunmaktadır. Türkiye’nin coğrafi avantajlarını ekonomik gelişmeye ve ticaret hacmine yeterince yansıtabilmesi için maliyetleri optimize edecek, ürün döngü sürecini kısaltacak, ulaştırma, depolama, paketleme ve stok yönetimi gibi işlevleri bütünleştirebilecek bir yük taşımacılığı ve lojistik altyapısının gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Bölgelerin özellikle yük taşımacılığında daha etkin, hızlı ve güvenli ulaşım ve lojistik altyapıya kavuşması ve ülkenin önemli bölgesel merkezleri arasında da etkileşimi artıracak şekilde kuzey-güney bağlantılarının güçlendirilmesi önemini korumaktadır.

106. Plan döneminde, ülkemizin bilgi toplumuna dönüşüm sürecinde kritik bir öneme sahip olan bilgi ve iletişim teknolojileri sektöründe geniş bant erişim başta olmak üzere, iletişim hizmetlerinin kullanımını artırmıştır. Ekonomideki verimlilik düzeyinin

ve rekabet gücünün artırılması ile kamu hizmetlerinin etkin ve etkili sunulabilmesi için işletmelerin, vatandaşların ve kurumların bilgi ve iletişim teknolojilerini yaygın kullanmasına hizmet edecek önemli ilerlemeler sağlanmıştır. Bununla birlikte, bilgi teknolojileri pazarı, elektronik haberleşme sektöründeki büyümeye paralel bir büyüme gösterememiştir.

107. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde, ekonomik gelişmelerin yanında sosyal kalkınma yönünde ilerlemeler sağlanmıştır. Başta eğitim ve sağlık olmak üzere temel kamu hizmetlerinin daha nitelikli, daha yaygın ve kolay ulaşılabilir sunulması konusunda önemli gelişmeler kaydedilmiştir. Sosyal içerme ve yoksullukla mücadele amacıyla daha kapsayıcı bir sosyal güvenlik sistemi, daha etkin ve yaygın bir sosyal destek sistemi oluşturulmuştur. İşgücü piyasasına yönelik önemli reformlar neticesinde Türkiye, ekonomik krizin istihdam üzerindeki etkilerinin en az hissedildiği ülkelerden birisi olmuştur. Bu alanlarda sağlanan önemli gelişmelere rağmen, fiziki ve beşeri altyapının güçlendirilmesi ile hizmet sunumunun kalitesi ve etkinliğinin artırılması ihtiyacı önemini korumaktadır.

108. Eğitimde beşeri ve fiziki altyapı iyileştirilmiş, tüm kademelerde okullaşma oranlarında artış sağlanmış ve derslik başına düşen öğrenci sayısı önemli ölçüde azaltılmıştır. Kız çocukları ile yoksul öğrencilerin eğitimde devamlılığını sağlamak ve taşınabilir eğitimi güçlendirmek için çeşitli faaliyetler yürütülmüş, zorunlu eğitim süresi uzatılarak ortaöğretim sistemi yeniden yapılandırılmış, öğretmenlerin hizmet içi eğitimlerinde artış sağlanmıştır. Bu gelişmelere rağmen, ülkemiz okul öncesi eğitim ve ortaöğretime erişimde ve başarı performansını değerlendiren Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı (PISA)

araştırmasında uluslararası ortalamaların altında kalmıştır. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde yükseköğretimde 36 devlet ve 41 vakıf üniversitesi kurulmuş ve üniversite sayısı 2013 yılı Mayıs ayı itibarıyla 170'e ulaşmıştır. Böylece yükseköğretime erişimde de önemli ilerleme kaydedilmiş olmakla birlikte, kalitenin artırılması ihtiyacı sürmektedir. Uzun dönemde kalkınmanın sağlam temellere oturabilmesi için ülkemizin ihtiyaç duyduğu nitelikli insan gücünün yetiştirilmesi hususu önceliğini korumaktadır.

109. Plan döneminde, tüm vatandaşlara daha etkin hizmet sunulması amacıyla, emeklilik ve sağlık sisteminde kapsamlı değişiklikler içeren düzenlemeler yapılmıştır. Sosyal sigorta kuruluşları tek çatı altında toplanmış, norm ve standart birliğinin sağlanmasına yönelik önemli adımlar atılmış, sosyal güvenlik sisteminin mali sürdürülebilirliğine katkı sağlayacak parametrik değişiklikler gerçekleştirilmiş ve tüm vatandaşlara aynı standartlarda sağlık hizmeti sunan zorunlu genel sağlık sigortası (GSS) sistemi kurulmuştur. Nüfusun tamamına yakını sağlık sigortası kapsamına alınmış, aile hekimliği sistemi yaygınlaştırılmış, sağlık personeli ve hastane sayısı ile yatak kapasitesinde artış sağlanmıştır. Sağlık sistemi, Sağlık Bakanlığının merkez ve taşra teşkilat birimleri ile özel sektörün rol ve sorumluluklarını da kapsayacak şekilde yeniden yapılandırılmıştır. Bebek ve anne ölüm oranları hızla düşürülmüş, doğumda beklenen yaşam süresi yükselmiştir.

110. Ekonomik kriz döneminde dünyada genel olarak sosyal harcamalar azalırken ülkemizde bu alanda yapılan harcamaların artması, sosyal yardımların gerek kapsam gerekse miktar bakımından artış göstermesi ve yoksullukla mücadelede kurumsal kapasitenin geliştirilmiş olması, krizin

yoksulluk ve gelir eşitsizliği üzerindeki olumsuz etkilerini hafifletmiştir. Bu gelişmelere bağlı olarak gelir dağılımında iyileşme kaydedilmiştir. Kadın, çocuk, engelli ve yaşlıların ekonomik ve sosyal hayatta daha fazla yer almalarına ve yaşam kalitelerinin yükseltilmesine yönelik önemli adımlar atılmış, geri kalmış bölgelerimizde sosyal içermenin sağlanması kapsamında Sosyal Destek Programı (SODES) başta olmak üzere bölgesel sosyal kalkınma programları uygulanmıştır. Bununla birlikte önümüzdeki dönemde sosyal harcamalarda denetimin artırılması ve destek uygulamalarının, vatandaşları üretim sürecine daha fazla dâhil edecek şekilde iyileştirilmesi gereği bulunmaktadır.

111. Kamu hizmetlerinin etkin, ekonomik ve verimli bir şekilde yürütülmesini sağlamak amacıyla, bakanlıklar arasındaki görev ve yetki dağılımı yeniden belirlenerek bazı yeni bakanlıklar kurulmuş, bazı bakanlıklar da kaldırılmıştır. Bunun yanı sıra, kamu kurum ve kuruluşlarının bağlılık ve ilgileri yeniden düzenlenerek Başbakanlığa bağlı kurum ve kuruluşların sayısı azaltılmış, bir kısım kurumlar ise bakanlıkların ana hizmet birimleri haline dönüştürülmüştür. Kamu idarelerinde politika geliştirme, programlama, bütçeleme kapasitesini güçlendirmeye ve hesap verebilirlik ile mali saydamlığı sağlamaya yönelik temel bir araç olarak benimsenen stratejik yönetime geçiş süreci yaygınlaştırılmıştır. Ayrıca, hesap verebilirliği güçlendirmek amacıyla Kamu Denetçiliği Kurumu kurulmuş, Sayıştayın denetim alanı tüm kamu kaynaklarını kapsayacak şekilde genişletilmiştir.

112. Yerel düzeyde ise kurumsal kapasitenin güçlendirilmesi, mahalli hizmetlerin sunumunda daha etkili bir koordinasyon sağlanması ve ölçek ekonomisinden faydalanılması amacıyla nüfusu 750 binin üye-

rinde bulunan iller, il sınırları esas alınarak büyükşehir belediyesine dönüştürülmektedir. Bu düzenlemeyle büyükşehir belediye sayısının 30’a ulaşması, Türkiye yüzölçümünün yüzde 51’inin, nüfusun ise yüzde 77’sinin büyükşehir belediyesi kapsamına girmesi beklenmektedir.

113. Ülkemizde başta iklim değişikliği olmak üzere, çevre sorunlarına duyarlı politikalar sürdürülebilir kalkınma ilkeleri çerçevesinde yürütülmüş; kurumsal yapı, mevzuat ve standartlar geliştirilmiştir. Afet zararlarının en aza indirilmesi amacıyla kurumsal ve yasal düzenlemelerle kamuoyunda farkındalık oluşturulmasına önem verilmiştir. Yerleşim yerlerinin temiz ve sağlıklı hale gelmesi açısından kentsel altyapı yatırımlarına öncelik verilmiş, başta içme suyu ve atık su ile katı atık hizmetleri olmak üzere, nüfusun bu hizmetlere erişiminde önemli ilerlemeler kaydedilmiştir.

114. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde hızlı şehirleşme sürecine paralel olarak büyük şehirler göçlerin yoğun bir şekilde yönlendiği merkezler olmaya devam etmiş, şehir nüfusunun toplam nüfusa oranı yüzde 67,5’ten yüzde 72,3’e yükselmiştir. 2012 yılı itibarıyla Türkiye’de nüfusu bir milyonun üzerinde olan şehir sayısı 10’a ulaşmıştır. Kaçak yapılaşma ve gecekondulaşma hâlihazırda önemini yitirmekle birlikte, şehirlerde ekonomik ve sosyal ihtiyaçların karşılanması ve doğal afet kaynaklı risklerin azaltılması yönünde mevcut şehir dokusunun yenilenmesi daha fazla ağırlık kazanmaktadır. Bu süreçte, mekânsal planlama, afet yönetimi ve kentsel dönüşümle ilgili hukuki düzenlemeler gerçekleştirilmiştir. Şehirlerin daha rekabetçi ve yaşanabilir kılınması; yeni ve nitelikli iş ve yaşam alanları oluşturulması; sosyal ve fiziki altyapıya, kaliteli ve güvenli kentsel ulaştırma sistemlerine kavuşturulması yönünde poli-

tika ve uygulamaların etkinleştirilmesi gerekmektedir.

115. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde Ulusal Kırsal Kalkınma Stratejisi (UKKS) çerçevesinde kırsal ekonominin güçlendirilmesine, insan kaynaklarının geliştirilmesi ve yoksulluğun azaltılmasına, yaşam kalitesinin artırılmasına, sürdürülebilir kaynak kullanımı ve çevrenin korunmasına ağırlık verilmiştir. Kırdan kente göç dinamikleri yavaşlamakla birlikte devam etmektedir. Bu dinamğin temelinde, kırsal kesimin kentsel iş imkânlarına ve yaşam şartlarına erişme isteği bulunmaktadır. Göçle gelen çoğu düşük vasıflı nüfusun, şehirlerde sosyal yaşam ve işgücü piyasalarına uyum zorlukları; şehirlerde işsizlik, gelir farkları, kayıt dışılık gibi sorunlara neden olmaktadır. Kırsal kesimde, tarım sektörünün gelişmesinin yanında, gelir kaynaklarının çeşitlendirilmesi ve yaşam kalitesinin yükseltilmesi önemini korumaktadır.

116. Bölgesel gelişme ve bölgesel rekabet edebilirlik alanında; merkezde ve mahallinde kurumsal yapılar oluşturulmuş, eyleme dönük muhtelif programlar uygulanmıştır. Bu kapsamda, merkezi düzeyde Bölgesel Gelişme Yüksek Kurulu ve Bölgesel Gelişme Komitesi kurulmuş, bölgesel düzeyde 26 kalkınma ajansı ve bunlar bünyesinde 81 ilde yatırım destek ofisleri faaliyete geçirilmiş, tüm ülke için bölgesel gelişme planları hazırlanmış ve uygulamaya konulmuştur. Kalkınma ajansları bölgelerin rekabet gücüne de katkıda bulunan kapsamlı mali ve teknik destekler sağlamaya başlamış, GAP hedeflerini daha kısa sürede gerçekleştirmek için bir eylem planı hazırlanarak yürürlüğe konmuştur. GAP Bölge Kalkınma İdaresine ek olarak DAP (Doğu Anadolu Projesi), Doğu Karadeniz Projesi (DOKAP) ve Konya Ovası Projesi (KOP) için bölge kalkınma idareleri teşkil edilmiştir.

Ayrıca yatırım teşvik sisteminin bölgesel boyutu güçlendirilmiş, cazibe merkezleri programı, köy altyapısına yönelik Köylerin Altyapısının Desteklenmesi Projesi (KÖYDES), belediyeler için Belediyelerin Altyapısının Desteklenmesi Projesi (BELDES) ve Su ve Kanalizasyon Altyapı Programı (SUKAP), sosyal kalkınma bakımından öncelikli illere yönelik SODES programları uygulamaya konulmuş; kümeleme desteklerinin hukuki ve kurumsal altyapısını geliştirme çalışmaları tamamlanmıştır.

117. Onuncu Kalkınma Planı döneminde, son yıllarda elde edilen kazanımların artarak sürdürülmesi, sahip olduğumuz ekonomik potansiyelin en üst seviyede değerlendirilerek toplumsal faydaya dönüştürülmesi için yapısal reform sürecinin devam ettirilmesi gerekmektedir.

118. Ülkemizin uluslararası düzeyde işbölümü ve değer zinciri hiyerarşisinde konu-

munu yükseltmesi, küresel kriz sonrasında yeniden şekillenen dünya ekonomisinde gelişmiş ülkelerle arasındaki mesafeyi kapatması için yüzde 4,5 civarında olan potansiyel büyüme hızını artırması gereklidir.

119. Ekonomik ve sosyal alanlardaki önemli gelişmelere rağmen büyüme seyri, verimlilik oranları, cari açık, tasarruf oranları, enerji arz güvenliği, üretim ve ihracatın teknoloji kompozisyonu, yerli yenilik kapasitesi, işgücü niteliği, istihdam, fiziki ve beşeri altyapı, bölgesel gelişme ve şehirleşme ile kurumsallaşma Türkiye'nin daha fazla gelişme göstermesi gereken başlıca alanlardır. Ülkemiz; jeopolitik avantajları, genç nüfusu, dünyayla giderek bütünleşen girişimcileri, bankacılık ve mali yapısı, iç pazar fırsatları, gelişmiş ve gelişmekte olan pazarlara yakınlığı ve ekonomik yapısıyla gelişmekte olan ülkeler arasında önemli bir büyüme potansiyeline sahiptir.